

3. Centrotherm Systemtechnik GmbH, Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) și centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG suportă propriile cheltuieli de judecată, atât cele efectuate în cadrul procedurii în primă instanță, cât și cele efectuate în cadrul procedurii de recurs.

(¹) JO C 80, 17.3.2012.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 10 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Staatssecretaris van Financiën/Pactor Vastgoed BV

(Cauza C-622/11) (¹)

(A șasea directivă TVA — Articolul 13 secțiunea C și articolul 20 — Livrarea unui bun imobil — Drept de opțiune pentru taxare — Drept de deducere — Regularizarea deducerilor — Recuperarea sumelor datorate ca urmare a regularizării unei deduceri a TVA ului — Persoană impozabilă obligată la plata taxei — Altă persoană impozabilă decât cea care a efectuat inițial deducerea respectivă și străină de operațiunea impozabilă care a generat această deducere)

(2013/C 344/25)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamant: Staatssecretaris van Financiën

Pârâtă: Pactor Vastgoed BV

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Hoge Raad der Nederlanden — Interpretarea articolului 20 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Deducerea taxei achitate în amonte — Regularizarea deducerilor operate inițial — Livrarea unui bun imobil de către un furnizor unei societăți imobiliare — Livrare considerată de părți ca fiind o operație impozabilă în pofida legislației aplicabile

Dispozitivul

A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 95/7/CE a Consiliului din 10 aprilie 1995, trebuie

interpretată în sensul că se opune recuperării sumelor datorate ca urmare a regularizării unei deduceri a taxei pe valoarea adăugată de la o altă persoană impozabilă decât cea care a efectuat această deducere.

(¹) JO C 73, 10.3.2012.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 26 septembrie 2013 — Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS/Agencia Europeană pentru Produse Chimice (ECHA), Regatul Țărilor de Jos, Comisia Europeană

(Cauza C-625/11) (¹)

[Recurs — Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) — Înregistrarea, evaluarea și autorizarea substanțelor chimice — Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 (Regulamentul REACH) — Articolele 57 și 59 — Substanțe care fac obiectul autorizării — Identificarea acrilamidei drept substanță care prezintă motive de îngrijorare deosebită — Înscris pe lista substanțelor candidate — Publicare — Termen de introducere a acțiunii — Articolul 102 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului — Dată de la care trebuie calculat acest termen în cazul unei acțiuni îndreptate împotriva unei decizii publicate numai pe internet — Securitate juridică — Protecție jurisdicțională efectivă]

(2013/C 344/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS (reprezențați: R. Cana și K. Van Maldegem, avocați)

Celelalte părți din procedură: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) (reprezențați: M. Heikkilä și W. Broere, agenți, asistați de J. Stuyck, avocat), Regatul Țărilor de Jos (reprezențați: C. Wissels și B. Koopman, agenți), Comisia Europeană (reprezențați: P. Oliver și E. Manhaeve, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șaptea) din 21 septembrie 2011, PPG și SNF/ECHA (T-268/10), prin care s-a respins ca inadmisibilă o acțiune prin care se urmărea anularea Deciziei Agenției Europene pentru Produse Chimice (ECHA) din 30 martie 2010 prin care acrilamida (CE nr. 201-173-7) este identificată drept substanță care îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 57 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a